

เดวิด ดาบ

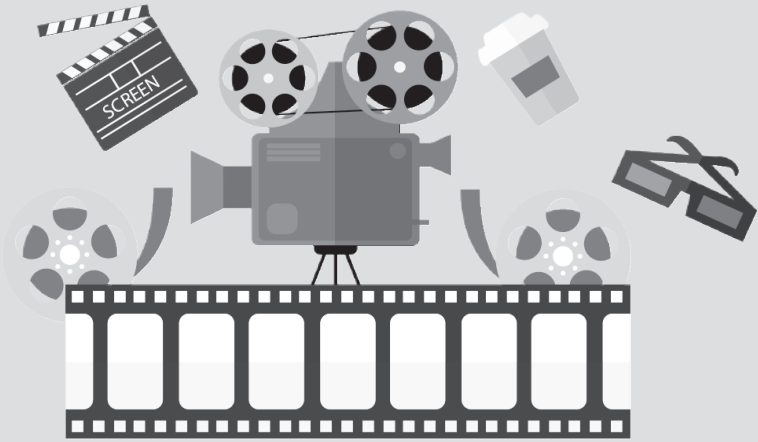
สื่อสร้างสรรค์

“เด็กบันดาลใจ” คิดได้ • คิดเป็น

โดย 3 ผู้กำกับมืออาชีพ
จากสมาคมผู้กำกับภาพยนตร์ไทย

ภาพยนตร์สารคดีสั้น

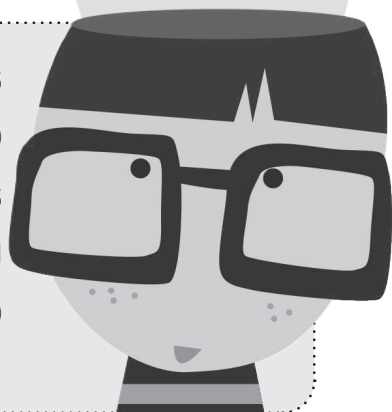
เพื่อสร้างแรงบันดาลใจเพื่อสังคม
ภายใต้โครงการร่วมออกแบบระบบสื่อเพื่อสร้างสรรค์ประเทศไทย

.....

โลก เรามีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและมีความสลับซับซ้อนมากขึ้นสร้างผลกระทบต่อวิถีชีวิตของผู้คนรวมถึงเด็กและเยาวชนอย่างมาก เนื่องจากระบบการเรียนรู้แบบในอดีตสิ้นคลอนระบบครอบครัวยุคใหม่ ระบบการศึกษาไม่สามารถก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลง ทำให้เกิดช่องว่างของการถ่ายทอดการเรียนรู้เด็กเยาวชนรู้สึกห่างไกลจากชีวิตในอนาคตของพวกเขา จนหันหน้าและใช้เวลาอยู่กับสื่อมากกว่าอยู่ในห้องเรียน

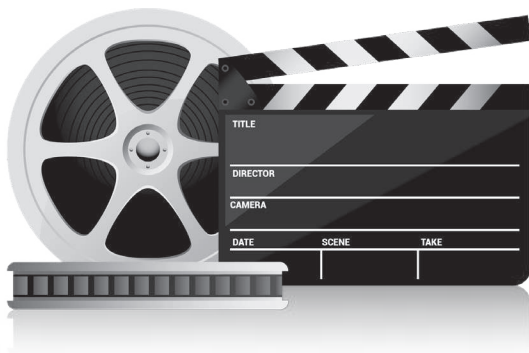
“ ทุกวันนี้ธุรกิจอุตสาหกรรมสื่อสารเติบโตอย่างรวดเร็วและมุ่งเน้นแข่งขันเพื่อกำไร ทำให้สื่อมีเนื้อหาไม่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ของประชาชน เผยแพร่อย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อใหม่ที่ยากต่อการควบคุมดูแล ”

ในขณะที่หน่วยงานของรัฐและระบบสังคมที่จะกำกับดูแลยังไม่เข้มแข็งและก้าวตามไม่ทัน และประชาชนยังไม่สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสื่อเพื่อสร้างการเรียนรู้ และนำมาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาชุมชนและสังคม ในขณะเดียวกันระบบการศึกษาของไทยก็ปรับตัวไม่ทันต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลง

“ เด็กเยาวชนใช้เวลากับการเสพย์สื่อมากขึ้น เป็นผู้สื่อสารมากขึ้น แต่ขาดพื้นฐานความรู้ความเข้าใจและไม่เท่ากัน ”

เมื่อสังคมไทยกำลังเผชิญปัญหาหลายด้าน การปฏิรูปสังคม ปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อสร้างเด็กเยาวชนรุ่นใหม่ที่เป็นพลเมืองตอบสนองต่อสถานการณ์ที่ท้าทายของสังคมที่มีปัญหาหลายด้านสะสมมานานและมีความซับซ้อน มีความแตกต่างทางความคิด การใช้ความรุนแรง การละเมิดสิทธิเด็กและสิทธิมนุษยชนในด้านต่างๆ ฯลฯ จากสถานการณ์ดังกล่าว

“การใช้กระบวนการสื่อสร้างสรรค์เพื่อสร้างพลเมืองเด็กที่มีจิตสำนึกในการเป็นพลเมืองที่มีความกระตือรือร้น มีทักษะชีวิตที่เท่าทันตนเอง เท่าทันสื่อ เท่าทันสังคม รู้จักสิทธิและหน้าที่มีความรับผิดชอบและมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม” จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องทำ

อย่างไรก็ตาม ถ้าสังคมโดยรวมยังขาดวิสัยทัศน์ร่วมกันว่าระบบสื่อที่ดีที่จะสร้างสรรค์ประเทศไทยให้เดินไปข้างหน้า สร้างจิตสำนึกใหม่ให้เกิดพลเมืองที่กระตือรือร้นและสร้างสุขภาวะให้เด็กเยาวชน และคนในสังคม ควรจะเป็นอย่างไร

“ ต้องสร้างความตระหนักและระดม
ความคิดและการมีส่วนร่วมของสังคม
เพื่อร่วมกันออกแบบภาพอนาคตของ
ระบบสื่อที่พึงปรารถนาและระดมการมี
ส่วนร่วมสรรพกำลังร่วมกันขับเคลื่อน
ให้ระบบดังกล่าวเกิดขึ้นในอนาคต ”

ทั้งนี้ต้องมีการเผยแพร่แนวคิด ประสบการณ์ บทเรียนการทำงาน
นวัตกรรมด้านสื่อสร้างสรรค์ที่ได้มีการดำเนินงานมาแล้วจะทำให้สังคม
ตระหนักและตื่นตัวเข้ามามีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนอย่างกว้างขวาง

โครงการผลิตสื่อภาพยนตร์สารคดีสั้น เพื่อสร้างแรงบันดาลใจเพื่อสังคมเกิดขึ้นเพื่ออะไร?

.....ก็เพื่อให้ผู้กำกับภาพยนตร์ที่ตระหนักถึงความคิดและการมีส่วนร่วมของสังคมได้มีส่วนร่วมในการออกแบบภาพอนาคตของระบบสื่อที่พึงปรารถนาและร่วมสร้างกระบวนการสื่อสร้างสรรค์เพื่อสร้างพลเมืองเด็กที่มีจิตสำนึกในการเป็นพลเมืองที่มีความกระตือรือร้น มีทักษะชีวิตที่เท่าทันตนเอง เท่าทันสื่อ เท่าทันสังคม รู้จักสิทธิและหน้าที่ที่มีความรับผิดชอบและมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมนั่นเอง

ทำไมต้องเรื่องนี้หรือจะ!...

- เพื่อกระตุ้นการสร้างจิตสำนึกใหม่ให้เกิดพลเมืองที่กระตือรือร้นมีทักษะชีวิตที่เท่าทันตนเอง เท่าทันสื่อ เท่าทันสังคม รู้จักสิทธิและหน้าที่ที่มีความรับผิดชอบและมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมและสร้างสุขภาวะให้เด็กเยาวชน และคนในสังคม
- เพื่อการขยายผลแนวความคิดในเรื่องความรู้ความเข้าใจ และความตระหนักเรื่องของสื่อที่สร้างสรรค์เพื่อให้เป็นกลไกในการพัฒนาสุขภาวะของเด็กเยาวชน ครอบครัว และสังคม
- ดำเนินการหรือร่วมมือกับองค์กรการกุศลอื่นๆ เพื่อสาธารณประโยชน์

แล้วผู้กำกับภาพยนตร์ใจดีมีใครบ้างนะ!...

1. ปรัชญา ปิ่นแก้ว
2. พัฒนะ จีรวงศ์
3. ศิวโรจน์ คงสกุล

โลกนี้ง่ายขึ้นทุกวัน

กำกับโดย : ปรัชญา ปิ่นแก้ว

สำหรับปรัชญา ปิ่นแก้ว นั้นเริ่มกำกับภาพยนตร์ ปี พ.ศ. 2535 ภาพยนตร์เรื่องแรกคือ รongตะแลบเปิ้ล จากนั้นกำกับภาพยนตร์และอำนวยการสร้างภาพยนตร์อีกเป็นจำนวนมาก อาทิเช่น เกิดอีกทีต้องมีเธอ, ปอบหวิดสยอง,

ปรัชญา ปิ่นแก้ว
ผู้กำกับ

มนต์เพลงลูกทุ่ง เอฟ.เอ็ม, 7 ประจัญบาน, FAKE โกหกทั้งเพ, เอียน, นายอโศกกับนางสาวเพลินจิต, คน ผี ปีศาจ, บอดี้การ์ดหน้าเหลี่ยม, เอกซ์แมน แฟนพันธุ์เอกซ์, เกิดมาลุย, 7 ประจัญบาน 2, พอร์มาดินแมน รักเธอเท่าฟ้า, เจ็ม, เสือร้องไห้, มนุษย์เหล็กไหล ฯลฯ และภาพยนตร์ที่สร้างชื่อคือ องค์บาก ต้มยำกุ้ง และชื่อคิกเลต ปี 2551 ภาพยนตร์เรื่อง ผีน-หวาน-อาย-จูบ (4 Romances) กำกับตอน “หวาน”

เรื่อง : โลกนี้อย่างง่ายขึ้นทุกวัน

เป็นสารคดีประเภท : เสียดสีสร้างสรรค์ และอารมณ์ขัน

ความยาว : 15 นาที

เรื่องย่อ : โลกนี้อย่างง่ายขึ้นทุกวัน เป็นเรื่องราวที่เล่าเรื่องผ่านครอบครัวที่มีความสมบูรณ์ทั้งพ่อแม่ลูกใช้ชีวิตปัจจุบันเปิดรับเทคโนโลยีอย่างเต็มรูปแบบ เราจะได้เห็นการใช้ชีวิตอยู่กับสื่อยุคใหม่ของแม่ ของพ่อ ของพี่ชายคนโตและน้องสาวคนเล็ก แม่บ้านกับอาชีพแม่ค้า

ออนไลน์ พ่อบ้านนักประดิษฐ์กับการหารายได้เสริมด้วยการลุ้นโปรเจกต์ใหม่กับ Kickstarter ลูกชายที่เชื่อมต่อสัญญาณความรักกับแฟนสาวด้วย FaceTime ตลอด 24 ชั่วโมง ลูกสาวคนเล็กที่โพสต์ทุกอย่างเกี่ยวกับชีวิตตัวเอง ด้วยความฝันอยากเป็นเน็ตไอดอล

แนวคิด หลักการในการสร้างสรรค์ หนังสือคดีสั้น เรื่อง โลกนี้่อย่างง่ายขึ้นทุกวัน...

“สังคมอยู่ยากขึ้นทุกวัน เพราะการสื่อสารยุคใหม่อยู่ใกล้แค่เอื้อม เด็กและเยาวชนจึงตกเป็น ‘เหยื่อ’ ได้ง่ายขึ้น”

ปรัชญา ปิ่นแก้ว บอกว่า สารคดีเรื่องนี้จึงได้หยิบยกเรื่องของสังคมกับสารสื่อสารยุคใหม่และเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่เข้ามามีบทบาทกับวิถีชีวิตของคนเรา จนเป็นที่มาของคำว่า “สังคมอยู่ยากขึ้นทุกวัน” โดยในหนังสือเรื่องนี้ ผู้กำกับได้เปลี่ยนแนวคิดที่ว่านี้ใหม่ ด้วยการสื่อสารออกมาให้มองว่าจริงๆ แล้ว “มันอยู่ง่ายขึ้นนะ” ด้วยการนำเสนอด้วยการเสียดสีจาก “สังคมอยู่ยาก” เป็น “สังคมอยู่ง่าย”

ครอบครัวที่หยิบยกมาพูดนั้นเป็นสังคมที่พ่อ แม่ ลูก ที่ใช้ชีวิตอยู่ด้วยเทคโนโลยีจริงๆ แม่นั่งอยู่ที่โต๊ะทานข้าว จะถามกันเพียงแค่ว่า “ใจจอร์อยไหม” ยังต้องถามผ่านมือถือ และไม่ว่าจะถาม – ตอบอะไร “มือถือ” จะต้องเป็นสื่อกลางเสมอ

ตัวละคร “ลูกสาว” ใช้ชีวิตอยู่แต่ในห้อง เพราะด้วยความรู้สึกที่ว่าตัวเองมีปมด้อยบางจุด เลยไม่อยากจะไปไหน?

ถ้าจะสื่อสารอะไร? กับใคร? ก็ต้องสื่อสารผ่านโซเชียลตลอด แม้แต่กับแม่ตัวเองซึ่งอาศัยอยู่ในบ้านเดียวกัน

ตัวละคร “แม่” หรือ “ภรรยา” เวลาสามีจะออกนอกบ้านผู้เป็นภรรยาที่เป็นแม่บ้านยุคใหม่ไม่ไว้ใจสามีของตนเองจะมีวิธีการจับผิดสามีว่าออกนอกกลุ่มนอกทางหรือเปล่า? ถึงขั้นติดกล้องไว้ที่หัวของผู้เป็นสามีก่อนออกจากบ้านเสมอ และทุกๆวันหลังจากสามีกลับบ้านก็เอากล้องไปเช็คตลอดว่าสามีไปที่ไหน? ทำอะไรมาบ้าง?

ตัวละคร “พ่อ” หรือ “สามี” แม้จะถูกจับตามองตลอด 24 ชั่วโมงแต่เขาก็ยังมีทางออกของเขาได้เสมอ

โดยในหนังสือเรื่องนี้ก็จะนำเสนอให้ดูว่าเขาเหล่านี้มีวิธีการหรือทางออกอย่างไร ในแต่ละแบบของตัวละคร เพื่อให้ข้อคิดต่อสังคมว่าถ้าเรื่องแบบนี้เกิดขึ้นกับตัวเอง เราจะสามารถอยู่กันอย่างไร จะอยู่กันแบบนี้หรือไม่? อย่างไร?

หนังสือสารคดีสั้นเรื่องนี้ให้อะไร?

หนังสือสารคดีสั้น เรื่อง โลกนี้ง่ายขึ้นทุกวัน เรื่องนี้สามารถจุดประกายหรือสร้างแรงบันดาลใจให้กับเด็กและเยาวชนได้ด้วยการมองสังคมรอบตัวเพราะส่วนใหญ่สังคมปัจจุบันเชื่อเลยว่าเด็กทุกคนมักจะอยู่ในโลกของตัวเอง ห่างไกลพ่อแม่มากขึ้นทุกวัน ซึ่ง**หนังสือสารคดีสั้น เรื่อง โลกนี้ง่ายขึ้นทุกวัน** เรื่องนี้จะทำหน้าที่หรือเป็นสื่อตัวหนึ่งที่จะทำให้เด็กใช้สื่ออย่างสร้างสรรค์ และสามารถดูแลคนในครอบครัวของตัวเองได้ด้วย เพราะ**หนังสือสารคดีสั้น**เรื่องนี้เหมือนหนังสือที่สร้างขึ้นมาเพื่อหยอดกล่อมสังคมที่ทุกคนควรต้องหันกลับมาถามตัวเองว่า **“เราเป็นแบบนี้หรือเปล่า”**

ความประทับใจ และเบื้องหลังการทำงาน

ปรัชญา ปิ่นแก้ว บอกว่า ประทับใจในทีมงานมากๆ เพราะการทำงานครั้งนี้ใช้การถ่ายทำที่ต่างจังหวัดทั้งหมด คือ จังหวัดขอนแก่น และจังหวัดมหาสารคาม นักแสดงที่มาแสดงให้ก็เป็นคนในพื้นที่ โดยทุกคนที่มาทำงานด้วยใจ นำเสนอเรื่องราวของเนื้อหากันอย่างสุดความสามารถ เพื่อสื่อสารออกมาให้ว่าเนื้อหานั้นสร้างสรรค์สังคมอย่างไร แม้จะเป็นกองถ่ายเล็กๆ ที่ใช้เวลาในการถ่ายทำแค่ 2 วัน และ location เป็นต่างจังหวัด แต่การนำเสนอเนื้อหาสามารถ

ทำให้ดูเหมือนเป็นเมืองได้อย่างสมจริง เพราะในความเป็นจริงแล้วสังคมแบบนี้มีอยู่ทั่วไปนั่นเอง

คิดอย่างไรกับโครงการนี้

“การทำสื่อเพื่อสังคมเป็นงานที่น่าสนับสนุน น่าส่งเสริม ถึงจะเป็นผู้กำกับมืออาชีพ กำกับหนังมาแล้วมากมาย การกำกับหรือทำหนังเพื่อสังคมก็เป็นอีกหนึ่งการทำงานที่น่าสนใจ”

ปริญญ์ ปันแก้ว บอกว่า ที่ผ่านมาเราอาจจะได้ยินว่ามีเพียงแค
หน่วยงานบางหน่วยงานเท่านั้นที่ทำงานเพื่อสังคมมาวันนี้เมื่อหนึ่งก้าว
เข้ามามีบทบาททำเพื่อสังคมบ้าง ตนจึงไม่รีรอที่จะก้าวมาทำ เพราะการ
ทำหนังเพื่อสังคมเป็นงานที่น่าสนับสนุนน่าส่งเสริม ถึงแม้ว่าตนจะเป็น
ผู้กำกับหนังมืออาชีพ กำกับหนังมาแล้วมากมาย แต่การกำกับหรือทำ
หนังครั้งนี้ เป็นอีกหนึ่งการทำงานที่น่าสนใจที่ไม่เพียงแต่หน่วยงาน
อย่าง สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) เท่านั้น
ที่จะทำงานเพื่อสังคม เมื่อผู้กำกับหนังอย่างเราได้มีโอกาสทำแบบนี้ได้
จึงน่าจะเป็นอีกหนึ่งกลุ่มคนที่ใช้สื่อ ใช้ความสามารถที่มีมาสื่อสารเพื่อ
รณรงค์ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสังคมได้ นี่จึงเป็นอีกหนึ่งความน่าภาค
ภูมิใจที่ไม่ทำไม่ได้เลย เมื่อมีโอกาส และเมื่อมีโจทย์นี้มาตนคิดว่าการ
ใช้ภาพยนตร์มาเป็นเครื่องมือสร้างเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมจึง
อยากทำและอยากให้ทุกคนได้ดู แล้วจะรู้ว่า “สื่อ” แม้จะทันสมัยและ
เหมือนจะดูล่อแหลม แต่ถ้านำมาทำให้เป็นสื่อที่สร้างสรรค์ นำเสนอแ่ง
มุมออกมานำเสนอเพื่อให้สังคมได้คิด มันก็ได้...

จนกว่าเราจะไม่พบกันอีก

กำกับโดย : พัฒนะ จิรวงศ์

.....

สำหรับพัฒนะ จิรวงศ์ นั้นทำงานด้านภาพยนตร์ทั้งในฐานะผู้กำกับและผู้เขียนบทภาพยนตร์ได้รับรางวัลรัตน์ เปสตันยี ซึ่งเป็นรางวัลชนะเลิศประเภทบุคคลทั่วไป เทศกาลภาพยนตร์สั้นที่จัดโดยมูลนิธิหนังไทย จากภาพยนตร์สั้นเรื่อง

พัฒนะ จิรวงศ์
ผู้กำกับ

Looking through the glasses ในปี พ.ศ.2544 และจากเรื่องภาพ
ติดตา ในปี พ.ศ.2558

ผลงานการเขียนบทภาพยนตร์ เข้าชิงรางวัลสุพรรณหงษ์ สาขา
บทภาพยนตร์ยอดเยี่ยม จากเรื่องพุ่มพวงและมีผลงานอื่นๆ อาทิเช่น
เขาชนไก่, แรงดึงดูด เป็นต้น

นอกจากนั้นยังทำภาพยนตร์สั้นให้แก่องค์กรต่างๆ รวมทั้งมีวิ
ดิโอ และภาพยนตร์สารคดีอีกด้วย...

เรื่อง : จนกว่าเราจะไม่พบกันอีก

Theme : ภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ต้องการนำเสนอ คือ การอธิษฐานคือคำปณิธานและการแก้ปัญหาความรุนแรงที่ดี

ความยาว : 16 นาที

เรื่องย่อ : จนกว่าเราจะไม่พบกันอีก ภาพยนตร์สั้นเรื่องจนกว่าเราจะไม่พบกันอีก เป็นเรื่องราวของผู้หญิงสองคน คือ กานและแหวน เหตุการณ์เกิดขึ้นในปี พ.ศ.2580 เมื่อการเดินทางมาหา

แหวนเพื่อขอให้แหวนเล่นหนังสั้นให้กานแต่ลึกๆ แล้วกานเดินทางมาพร้อมกับแบกความเศร้าที่ลูกชายโดนยิงตาย ทั้งสองจึงได้พูดคุยกัน ถึงเรื่องราวในอดีตเมื่อปี พ.ศ.2539 ซึ่งตอนนั้นทั้งคู่เป็นคู่รักกันสมัยเป็นนักศึกษาปี 1 อันเป็นช่วงที่ทั้งคู่แยกจากกัน เพราะแหวนกำลังเผชิญกับปัญหาใหญ่นั้นคือการตั้งครรภ์ในวัยเรียน

แนวคิด หลักการในการสร้างสรรค์
หนังสือคดีสั้น
เรื่อง จนกว่าเราจะไม่พบกันอีก

“ การทำแท้ง หลายคนมองว่าเป็นการแก้ปัญหาเพื่อหาทางออกและช่วยพ่อแม่ว่าไม่พร้อมจะมีลูก แต่ความจริงแล้วนั้นเป็นการบ่มเพาะนิสัยการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุและเต็มไปด้วยความรุนแรง ”

พัฒนา จีรวงศ์ บอกว่า แนวคิดเรื่องนี้มาจาก ชาวของหลวงปู่สุข ซึ่งเป็นพ่อของพระนักปฏิบัติรูปหนึ่งที่เคยโดนยิงจนมรณภาพ ท่ามกลางความโกรธแค้นของสังคมหลวงปู่สุขเลือกที่จะอโหสิกรรมแก่มือปืน ทำให้สังคมที่กำลังเต็มไปด้วยความโกรธแค้นได้คลี่คลายความเจ็บปวดลง จะเห็นได้ว่าปัจจุบันนี้ บางที่เราซึ่งเป็นผู้เสพข่าวกลับเอาใจเข้าไปผูกกับข่าวต่างๆ เช่น การพิมพ์คอมเมนต์ในเชิงรุนแรง สาบแช่งให้มือปืนโดนประหารชีวิต โดยไม่ได้คำนึงเลยว่า นั่นเองจะกลับกลายเป็นบ่อเกิดความรุนแรงในอนาคตต่อไป ซึ่งรวมไปถึงปัญหาการทำแท้ง หลายคนมองว่าเป็นการแก้ปัญหาที่จะช่วยพ่อแม่ที่ไม่พร้อมจะมีลูก แต่ความจริงแล้ว

การทำแท้งเป็นการบ่มเพาะนิสัยการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ และเต็มไปด้วยความรุนแรง ในต่างประเทศหลายแห่ง จะมีมูลนิธิเพื่อดูแลคนท้องเหล่านั้น หากไม่ต้องการเด็กก็สามารถยกให้แก่มูลนิธิเหล่านั้นได้ ไม่เว้นแม้แต่กรณีที่ตั้งครรภ์จากการโดนข่มขืน

สังคมที่มีการแก้ปัญหาเช่นนี้ จึงเป็นสังคมที่มีแสงสว่างให้ประชาชนเดินตามอยู่เสมอ

หนังสือคดีสั้นเรื่องนี้ให้อะไร?

หนังสือคดีสั้นเรื่อง จนกว่าเราจะไม่พบกันอีก เป็นเรื่องที่ย่านนำเสนอให้เยาวชนที่ได้ชมได้ตระหนักถึงความรุนแรงที่มีอยู่ในทุกส่วนของสังคม บ้างอยู่ใกล้ตัว บ้างอยู่ไกลตัว แต่ก็เชื่อว่าความรุนแรงเหล่านั้นจะไม่ส่งผลกระทบต่อถึงเรา และเมื่อเยาวชนตระหนักแล้ว อยากให้เยาวชนได้คิดถึงวิธีการแก้ปัญหาแบบสันติวิธี

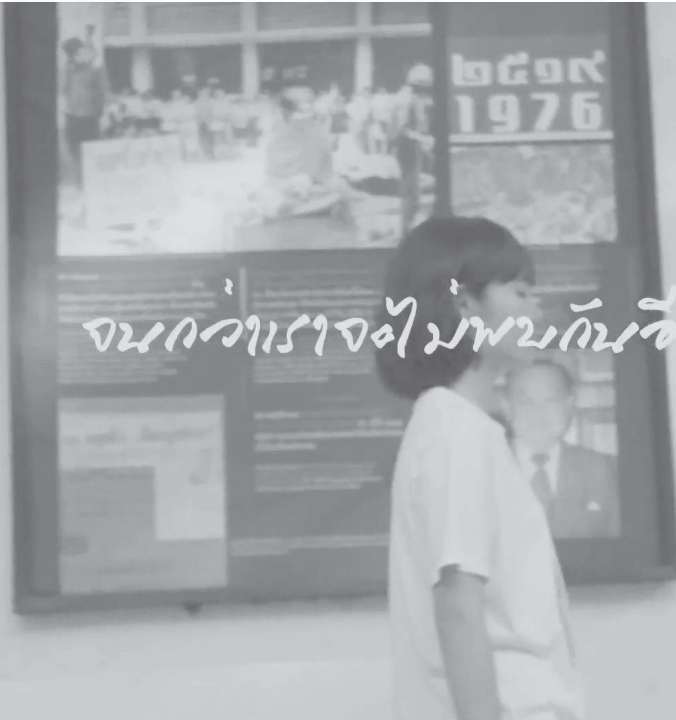
แรงบันดาลใจเล็กๆ น้อยๆ ที่อยากให้เยาวชนได้มีขึ้นในจิตของทุกคน ก็คือการอยู่ในสังคมออนไลน์อย่างมีสติ ปัญหาที่เรียกว่า Hate Speech เป็นปัญหาที่ต้องแก้ที่ตัวผู้ใช้เอง การคิดใคร่ครวญก่อนพิมพ์อะไรตอบได้กับความเห็นที่ไม่ตรงกับเราก็คือสิ่งพึงกระทำ

“ภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้จึงจุดประกายให้ทุกคนเห็นว่าสังคมที่สมบูรณ์ คือ สังคมที่มีความหลากหลายที่สามารถอยู่ร่วมกันได้”

แน่นอนด้วยเนื้อหาและข้อมูลที่อยู่ในภาพยนตร์มาจากเรื่องจริง ของหลวงปู่สุขตามที่เป็นข่าว รวมไปถึงบทบางส่วนที่เขียนจากนวนิยายเรื่องจนกว่าเราจะพบกันอีก ของศรีบูรพา ซึ่งเป็นนวนิยายที่พูดถึงความเท่าเทียมกันของมนุษย์ในสังคม และสังคมอุดมคติที่ศรีบูรพาได้ฝันถึง ซึ่งผู้ชมสามารถต่อยอดตามความสนใจทั้งข่าวและนิยายเรื่องนี้

ความประทับใจ และเบื้องหลังการทำงาน

พัฒนะ จีรวงศ์ บอกว่า ตอนที่มีความประทับใจมากที่สุด คงเป็นตอนที่กันและแหวนในสมัยเรียนปี 1 นั่งคุยกัน เพราะจากนี้จำลองมาจากความรู้สึกส่วนตัวที่ยังหลงเหลือในสมัยก่อน ซึ่งเป็นฉากของคืนวันรับน้องใหม่ ทุกคนจะอยู่ทำกิจกรรมรับน้องจนถึงเช้า ตอนดีๆเป็นตอน

ที่ต่างคนก็ต่างจับคู่หรือจับกลุ่มคุยกัน ทุกคนจะได้เปิดอกพูดคุยกันถึงความฝันในอนาคต ถึงอุดมการณ์

อะไรบางอย่าง เราจะได้เห็นความสดชื่นของนักศึกษา ซึ่งเป็นพลังบริสุทธิ์
ยากที่หลายคนจะย้อนกลับไปรู้สึกถึงพลังแบบนั้นได้อีก เราต่างแกล้ง
เราต่างหมดไฟ เราต่างมองเด็กรุ่นหลังว่าเป็นแค่เด็ก แต่เราหลงลืมไปว่า
เราก็คเคยเป็นเด็กคนนั้นมาก่อน เด็กที่เต็มไปด้วยไฟฝัน

การเขียนบทหนังเรื่องนี้จะมีความซับซ้อนพอสมควรเพราะ
ต้องการพูดถึงสองช่วงเวลาที่ไม่ใช่ปัจจุบัน แต่มีเหตุการณ์ในปัจจุบัน
เป็นแรงบันดาลใจของเรื่องนี้ ก็คือข่าวของหลวงปู่สุข การลำดับความ
คิดจึงใช้เวลานานมากกว่าจะเรียบเรียงความคิดได้

จากนั้นการเลือกนักแสดงก็เป็นความยากตามมา เพราะต้องหา
นักแสดงสองวัยที่มีความคล้ายคลึงกันอยู่บ้าง และต้องแสดงได้อย่างที่
ต้องการ ส่วนเรื่องสถานที่ สถานที่หลักเลยก็คือมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
เพราะเป็นภาพในความทรงจำของผู้สร้างอยู่แล้ว แต่มีปัญหาเล็กน้อย
เพราะตึกทั้งหลายถูกสร้างขึ้นใหม่เกือบหมดและก่อนวันถ่ายมีงานรับ
ปริญญา ส่วนอีกสถานที่หนึ่งซึ่งต้องเป็นสถานที่ในโลกอนาคต ก็ลองคิด
ดูว่ามันจะเป็นอย่างไรก็ได้ความคิดที่ว่า โลกในอนาคตก็คงไม่ต่างกับ
ปัจจุบันนัก และผู้คนก็น่าจะอยากคืนสู่ธรรมชาติมากขึ้นด้วยซ้ำ เลยได้
สถานที่ที่เป็นสวนริมลำธารน่ารักๆที่จังหวัดนครนายก

การถ่ายทำใช้เวลาทั้งหมดสองวัน เป็นการทำงานกับทีมงานจำนวนไม่
เยอะมาก นักแสดงทุกคนยินดีที่ได้มาร่วมงานกัน ทุกอย่างจึงราบรื่นไป
ได้ด้วยดี อาจจะมีฝนตกบ้างเล็กน้อยแต่ไม่มีปัญหาใดๆ

คิดอย่างไรกับโครงการนี้

พัฒนา จีรวงศ์ บอกว่า ที่สนใจทำหนังในโครงการนี้เพราะได้
ร่วมงานกับโครงการมาตั้งแต่การคัดเลือกโครงการของเยาวชนที่จะผลิต
หนังสั้น เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์และพลังของเยาวชนที่ต้องการจะ
สร้างสิ่งที่ดีให้กับสังคม หลายประเด็นเป็นเรื่องที่ผู้ใหญ่มองข้าม มีเพียง
เยาวชนที่ประสบปัญหาเท่านั้นจึงจะเข้าใจและเลือกที่จะเอามาทำหนัง
ก็เลยเกิดความรู้สึกันว่า เราเองก็น่าจะทำอะไรให้เยาวชนบ้าง และหวังว่า

ผลงานจะสร้างแรงบันดาลใจให้เยาวชนบ้างไม่มาก
ก็น้อย จึงตัดสินใจกำกับหนังเรื่องนี้ให้โครงการ

ไกลลิบ...น่านเหลือเกิน

กำกับโดย : ศิวโรจน์ คงสกุล

.....

ศิวโรจน์ คงสกุล
ผู้กำกับ

ศิวโรจน์ คงสกุล เริ่มจากการเป็นผู้ช่วยผู้กำกับให้กับผู้กำกับภาพยนตร์อิสระและภาพยนตร์โฆษณา ในบริษัท The Film Factory อาทิเช่น เป็นเอก รัตนเรือง, วิศิษฐ์ ศาสนเที่ยง, พงษ์ไพบูลย์ สิทธิคุณ และ อาทิตย์ อัสนัรต์ เป็นต้น

ต่อมาได้กำกับภาพยนตร์สั้นของตนเองอีกนับ 10 เรื่อง เช่น เรื่อง “ตลอดไป” “เหมือนเคย” และ “เสียงเงิบ” ได้รับรางวัลและคัดเลือกไปฉายใน Clermont Ferrand Short Film Festival ซึ่งเป็นเทศกาลภาพยนตร์สั้นนานาชาติที่ใหญ่ที่สุดในโลก ณ ประเทศฝรั่งเศส ในปี พ.ศ. 2553 ได้กำกับภาพยนตร์ขนาดยาวเรื่องแรกชื่อเรื่อง “ที่รัก” (Eternity) ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้รับรางวัลชนะเลิศ Tiger Award จาก International Film Festival Rotterdam ปี 2011 ประเทศเนเธอร์แลนด์ และ รางวัลชนะเลิศ จาก Deauville Asian Film Festival ปี 2011 ประเทศฝรั่งเศส และเดินทางฉายไว้ในหลายประเทศทั่วโลก

ทั้งนี้ศิวโรจน์ คงสกุล ยังได้กำกับการแสดงในซีรีส์เกาหลี Autumn in my Heart : Remake เวอร์ชันประเทศไทย และมีรูปแบบการถ่ายทำแบบภาพยนตร์ ฉายทางช่อง TRUE ASIAN SERIES ในปีพ.ศ. 2558 **ศิวโรจน์ คงสกุล** ได้ร่วมกำกับภาพยนตร์ เรื่อง “Distance” ซึ่งเป็นภาพยนตร์ร่วมทุนกับ 3 ประเทศ คือ ไทย จีน สิงคโปร์ เข้าร่วมเปิดตัวภาพยนตร์ในเทศกาล Taipei Golden Horse International Film Festival 2015 และจะเข้าฉายในโรงภาพยนตร์ต่างประเทศและประเทศไทยในปี พ.ศ.2559

เรื่อง : ไกลลิบ..บานเหลือ

Theme : ภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ต้องการส่งต่อแรงบันดาลใจจากคนหนึ่งสู่อีกคน

ความยาว : 19.40 นาที

เรื่องย่อ : ไกลลิบ..บานเหลือ ภาพยนตร์สั้นที่ต้องการนำเสนอเรื่องราวของทิพย์กับสร้อยที่ทีมงานแคสตั้งในกองถ่ายหนังไทยที่กำลังคัดเลือกนักแสดงเด็กไปแสดงบทบาทที่ต้องสมมุติตัวเอง

เป็นผู้ใหญ่และในขณะเดียวกันทั้งสองคนก็กำลังเรียนรู้ที่จะใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันมันคือโลกของศิลปะการใช้ชีวิต

แนวคิด หลักการในการสร้างสรรค์ หนังสือคดีสั้น เรื่อง ไกลลิบ...บานเหลือเกิน

ศิโรจน์ คงสกุล บอกว่า การสร้างสรรค์หนังสือเรื่องนี้ต้องการให้สังคมฉุกคิดขึ้นมาว่าทุกวันนี้เรามองเยาวชนและวัยรุ่นในสังคมมุมไหนอย่างไร? และเราให้อีกาสพวกเขาได้คิดอะไรใหม่ๆ แค่นั้น?

ตัวละครทั้งหมดในเรื่องจะสะท้อนและทำให้สังคมไม่ควรเพิกเฉยต่อความคิดของคนรอบข้างออกมาได้อย่างชัดเจน

หนังสือคดีสั้นเรื่องนี้ให้อะไร?

“พลังแห่งมิตรภาพ สามารถทำให้เรื่องราวต่างๆ ผ่านไปได้ที่น่าอัศจรรย์...”

หนังสือคดีสั้นเรื่อง ไกลลิบ...บานเหลือ เป็นเรื่องที่ยากนำเสนอมุมมองต่างๆ เพื่อให้เยาวชน ได้มีโอกาสคิดอะไรใหม่ๆ เมื่อมีการคิดอะไรใหม่ๆ และน่าสนใจออกมาสู่สังคม ว่าเขาเองก็สามารถทำอะไรอย่างใดได้แค่นั้น? ซึ่งหนังสือเรื่องนี้จะทำหน้าที่ในการสื่อสารความคิดของการส่งต่อแรงบันดาลใจให้กับในสังคม การดูแลเอาใจใส่กันและกัน และมิตรภาพของเพื่อน ถูกนำเสนอผ่านเรื่องราวต่างๆ ที่น่าสนใจและมิตรภาพนั้นสามารถทำให้อะไรผ่านไปได้ที่น่าอัศจรรย์...

ความประทับใจ และเบื้องหลังการทำงาน

ศิวโรจน์ คงสกุล บอกว่า ตอนที่มีความประทับใจมากที่สุด คงเป็นตอนที่ฉากเพื่อนสองคนชวนกันออกกำลังกายและคุยกันก่อนจะจากกันใกล้ บทสนทนาในเรื่องทำให้รู้สึกว่าคุณนี่มันจริงมากๆ นักแสดงถ่ายทอดความรู้สึกได้ดี และทั้งคู่มีมุมตลกๆ น่ารัก บรรยากาศในการถ่ายทำนักแสดงทุกคนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ด้านนักแสดงเด็กทั้ง 2 คนในเรื่องเก่งมากๆ อยากให้ลองชมกัน นอกจากนี้ในเรื่องของการทำงานด้วยทีมงานจำกัด จำนวนไม่

ก็คน นานๆ ที่มีเพื่อนๆ มาช่วยๆ กันทำหนังแบบนี้ คนหนึ่งคนทำหลายตำแหน่ง สลับหน้าที่กันทำโน่นนี่ ภาพเหล่านี้สร้างความประทับใจมาก

คิดอย่างไรกับโครงการนี้

“ หนังสือ ไม่ใช่แค่เพียงสร้างความบันเทิงเท่านั้น แต่มีส่วนช่วยกระตุ้นการสร้างจิตสำนึกใหม่ให้พลเมืองเท่ากันตนเอง เท่ากันสื่อ เท่ากันสังคม ”

ศิวโรจน์ คงสกุล บอกว่า โครงการนี้เป็นโครงการที่ดีมากเพราะมีการหยิบยกและนำหนังสือเพื่อมากระตุ้นการสร้างจิตสำนึกใหม่ให้เกิดพลเมืองเท่ากันตนเอง เท่ากันสื่อ เท่ากันสังคม หนังสือที่ออกมาจะไม่เป็นเพียงสร้างความบันเทิงเท่านั้น แต่เชื่อว่าหนังสือนี้จะทำหน้าที่เป็นสื่อที่ทำให้ผู้ที่ได้ชมมันได้ตระหนักเรื่องของสื่อที่สร้างสรรค์ เพื่อให้เป็นกลไกในการพัฒนาสุขภาวะของเด็กเยาวชน ครอบครัว และสังคมต่อไปได้อย่างแน่นอน หากมีโอกาสได้ทำหนังแบบนี้อีก จะไม่รีรอที่จะทำเลย

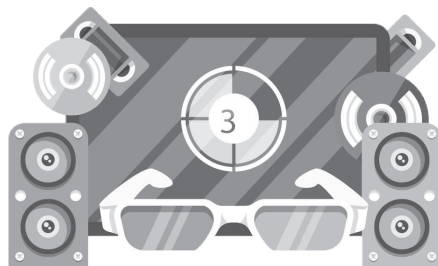

ภาพยนตร์สารคดีสั้นทั้ง 3 เรื่อง 3 แนว 3 ผู้กำกับนี้ สร้างสรรค์ขึ้นมาเพื่อสร้างแรงบันดาลใจเพื่อสังคม ที่ต้องการนำเสนอแล้วให้สังคมได้ตระหนักถึงความคิด และการมีส่วนร่วมในการออกแบบภาพยนตร์ของระบบสื่อที่พึงปรารถนา รู้จักสิทธิและหน้าที่มีความรับผิดชอบและมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมร่วมกัน

และเมื่อเราดูหนังแล้วย้อนมาดูตัวเราแล้วว่ากำลังเป็นแบบนี้หรือแบบไหนแล้วมาสื่อสารออกไปให้สร้างสรรค์และให้เป็นประโยชน์สูงสุด ทั้งแก่ตัวเอง ชุมชน และสังคมร่วมกัน อย่าเพิกเฉย เพราะเราคือหนึ่งแรงหนึ่งพลังที่จะร่วมสร้างสังคมในอนาคตต่อไป...

เพราะนี่ไม่ใช่หน้าที่ของใครแค่คนใดคนหนึ่งเท่านั้นที่ต้องทำ...

ร่วมคิดสร้างไทย ร่วมใจสร้างอนาคต

เด็กดวลบ

สื่อสร้างสรรค์

“เด็กบันดาลใจ” คิดได้ • คิดเป็น

โดย 3 ผู้กำกับมืออาชีพ
จากสมาคมผู้กำกับภาพยนตร์ไทย

ร่วมคิดสร้างไทย ร่วมใจสร้างอนาคต